

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. VII. Oetingæ excidium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

tum, eorundem opinio est. Subinde
 Oetingâ Ratisbonam transmotum,
 argumento est Mausoleum ad D.
 Emmerami: ad hæc exequiarum iu-
 sta, Ratisbonæ quot annis fieri con-
 sueta. In quam sententiam accipien-
 dus est Leo IX. cum Arnulphum Ra-
 tisbonæ sepultum in Bullâ quadam
 memorat.

Ludouicus Arnulphi F. Germa-
 niæ Rex, paternæ pietatis æmulus,
 Oetingano Cœnobio, cui tunc
 Burckhardus præerat, insigni prædi-
 um donauit, A. C. CM. l. Magnum
 æstimatorem ædis Oetinganæ fuisse,
 Diploma ostendit, in quo *sacrosan-*
Etum locum appellat.

*Auent. in
 Oeting.*

CAPVT VII.

Oetingæ excidium.

SVblato è viuis Arnulpho Imp.
 noua belli tempestas Italiae Ger-
 maniaëque incubuit. Vngari, re-
 gnante Crasso, iterum è Scythiâ pro-
 fekti,

Brunn. l. 7.

facti, Pannoniam, victis exturbatis
 que Hunnis, occupauerunt. Inde
 A. C. C M. quo Germaniæ proceres
 Arnulpho Ludouicum F. septennē
 suffecerant, primos impetus in Itali
 am effuderunt. Prædâ cladibusque
 satiati, cū deducerent exercitum,
 legatos per speciem pacis fœderum
 que in Boicam miserunt, eaque ope
 râ prouinciæ naturam, opesque gen
 tis ac animos explorauerunt. Paull
 post effasi in Boicam, vtrâque Ana
 sum progressi, vno die quinquagint
 millia passuum peruolitarunt, et
 emplisque barbaræ crudelitatis o
 mnia compleuerunt. At vbi Boio
 properè correptis armis occurre
 viderunt; detrectato prælio, Dani
 bium copias, prædâque traiecer
 runt: rebûsque in tutum, vt ipsi sen
 tiebant, receptis, hostilia omnia
 cere perrexerunt. Luitpaldus, qui
 tunc limiti Boicæ orientali præerat
 arbitratus eas indignitates minimè
 ferent.

ferendas, cum expeditâ Boiorum manu flumen traductus, vt primùm oblata est copia, prælio dimicauit, atque mille ducentos barbarorum, partim cecidit, partim in flumen egit, è Boiis vix vno desiderato. Atque hoc irritamentum fuit ac semen bellorum, quæ postea cum Vngaris plurima vario euentu sunt gesta. Anno deinde DCCCCII. Chusol Vngarorum Rex, cum magnâ suorum multitudine cæsus est à Boiis. Cui successi duo, Dursacus & Bugatus: qui per annos aliquot nouo bello apparando, ingentem Ludouico sollicitudinem incusserunt, barbari hostis à patriæ ceruicibus depellendi. Pugnatum denuò cum Vngaris A. C. DCCCCVI. Marte iniquo, incompertum, quo loco. Clades ingens à Boiis accepta. Luitpaldus ipse, rei Boicæ, Arnulpho, & Ludouico regnantibus, præcipuus assertor desideratus. Proximo biennio la-

ceravit Vngarici latrocinii rabies
Saxoniam, Thuringiam, Alemanni-
am, attonitâ atque torpente fortissi-
morum quondam populorum vir-
tute. Rex interea Ludouicus supre-
mis Rempublicam ruentem susten-
taturus conatibus, per Franconiam,
Alemanniâque acerrimos dele-
ctus egit, laquei supplicio militiam
detrectantibus proposito. Ita me-
tu coactæ copiæ in campis Lycati-
bus, in immensum circa Augustam
Vindelicorum fusis, ad annũ c. m. s.
conuenere, miserabilem, plenâque
desperatione speciem præ se ferent-
es. Vt ventum ad manus est, ma-
ior sperato alacritas, pugnandique
vis in nostris enituit. Itaque Vngari
ri, inclinante in Ludovicum victo-
riâ, ex acie simulatâ fugâ se prorip-
unt, nostrósque in terga hærentes
insidias opportunè locatas pertra-
hunt: quibus ab tergo coortis, cum
simul à fronte primi pugnam ex fugâ
repe-

repetere, circumuenti nostri, cursu pugnâque debilitati, cæduntur ad interuersionem, paucis fugæ præsidio seruatis. Quâ partâ victoriâ Vngari per Boicam, Sueuiam, Franconiam infesta signa circumferunt, cunctâque ferro ac flammâ, nullo sacri profanique discrimine, pervastant. Hac bellorum Vngaricorum tempestate Oetingam urbem, cum regiâ, & cœnobio euersam deustamque, suadet ab antiquo ad nos propagata opinio. Annus excidii, in incerto est. Sunt, qui nongentesimum septimum assignent, quo infeliciter cum Vngaris, Luitpaldo duce, dimicatum est. Mihi vero similis est, anno sæculi huius decimo, post Ludouicum in campis Lycatibus prælio fasû, iam obtritis Boicæ, vicinarumque gentium viribus, communi incendio coflagrâsse. Auentinus ipse, qui in Oetinganâ historiâ annum septimum supra nongentesimum Oe-

*Auent. in
Oer.
Eisengr. c. 9.*

tingæ fatalem facit; in Annalib. excidium Vtini (sic ei Oetingam appellare placet) post pugnam in campis Augustanis commemorat. Tante factorum profanorumque locorum stragi ereptum est sanctissimum Deiparæ sacellum Oetinganum, cum sacrâ Leone, supremo Numine sæuam furoris Vngarici procellam ad hanc Christianæ pietatis arcem frangente, quò & matris honor eximio affirmaretur miraculo, & insigne veritatis in Noricum illatæ monumentum posterorum pietati seruaretur.

CAPVT IIX.

Oetingæ post excidium status.

OEtingâ in miserabile bustum reductâ, quis exinde sæculi elapsu sacri sacelli cultus, quæ cuius superstitum fors, quis cõdendæ vobis nouæ auctor, incompertum est. Nimirum ab anno nongentesimo decimo ad millesimum decimum

Stauum